

وزارت جهاد سازندگی
معاونت آموزش و تحقیقات
موسسه تحقیقات دامپروری کشور

پایان نامه تحصیلی
برای دریافت درجه همطرازی کارشناسی ارشد
در رشته علوم دامی

موضوع:

بررسی تاثیر سطوح مختلف پروتئین و انرژی در
پرور گوساله های نر گاومیش آذربایجان غربی

استاد راهنما:

دکتر همایون محمودزاده

استاد مشاور:

مهندس حمیدرضا میرزائی

مهندس حسن فضائلی

تحقیق و تدوین :

علی محسن پور آذری

تابستان ۱۳۷۶

چکیده:

بمنظور تعیین سطوح بهینه انرژی و پروتئین در جیره های غذایی و تاثیر آن بر میزان و تغییرات افزایش وزن، راندمان و ترکیب لاشه در گوساله های نر گاو میش، تعداد ۲۷ راس گوساله نر یکسال در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در ۹ تیمار (جیره غذایی) و هر تیمار در ۳ تکرار (اوزان مختلف) در یک پریود ۶ ماهه پروار بسته شدند. جیره های غذایی تشکیل می شد از سه سطح پروتئینی و هر سطح پروتئینی نیز از ۳ سطح انرژی و جمعا شامل ۹ جیره در هر مرحله می شد. (طول مدت پروار به سه مرحله تقسیم و هر مرحله به ترتیب در برگیرنده گوساله هایی با میانگین وزن ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ کیلوگرم می شد) در طول دوره پروار، میزان خوراک داده شد و پس آخور جمع آوری شده، بصورت روزانه توزین و یادداشت می شد. دامها نیز در شروع دوره و هر دو هفته یکبار بعد از ۱۲ ساعت محرومیت غذایی توزین و یاد داشت می شدند.

از ابتدای دوره تا انتهای آن ، با افزایش سن و وزن دام، سرعت رشد کمتر و ضریب تبدیل بیشتر می شد. اندازه های اسکلتی بدن شامل دور سینه، ارتفاع جدوگاه، ارتفاع کپل، طول بدن، عرض کپل، عرض پیشانی و طول سر بوسیله کولیس مخصوص و متر معمول در ۶ مقطع سنی مختلف تعیین و همبستگی های مربوطه بدست آمد.

در پایان دوره پروار، کلیه دامها کشتار و قسمت‌های مختلف بدن جداگانه توزین شدند. نصف لاشه ها بعد از ۲۴ ساعت نگهداری در دمای ۵ درجه سانتیگراد بطور کامل، به گوشت، استخوان و چربی تفکیک شدند. سپس تجزیه و تحلیل داده ها با روشهای آماری مناسب انجام و ماینیگینهای حاصله با آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفته و نتایج ذیل حاصل شد.

- جیره های غذایی اثر معنی داری در کل دوره پروار بر روی ضریب تبدیل غذایی نداشته ولی اثر معنی داری روی افزایش وزن روزانه و خوراک مصرفی داشتند. ($P < .05$)

- جیره های غذایی اثر معنی داری روی بازده لاشه بر حسب وزن زنده و وزن زنده شکم خالی، گوشت لحم لاشه، استخوان و چربی لاشه نداشته ولی اثر معنی داری روی چربی داخلی بر حسب وزن زنده ($P < .01$) و وزن لاشه گرم داشتند ($P < .05$)

با توجه به ضریب تبدیل غذایی و بازده لاشه گوساله های تغذیه شده با جیره های مختلف و همچنین قیمت تمام شده بر حسب وزن زنده و گوشت می توان نتیجه گیری کرد که نیمارهای ۱، ۴ و ۷ سودآوری بیشتری دارند. لذا برای دستیابی به مقدار مطلوب تولید گوشت با توجه به قیمت روز، استفاده از جیره های غذایی با درصد مواد خشبی بالا و انرژی پائین، از لحاظ اقتصادی مقرون بصرفه بوده و برای پروار گوساله های گاو میش آذربایجان پیشنهاد می شود.